

ния, нито пъкъ кой съмъ. Като се харесаме, ще си откриемъ картитѣ. Разбрано?

Шайновъ. Да.

Градевъ. До виждане. (Градевъ излиза)
(Влиза Иванчо)

Иванчо. Другъ нѣкой си Дауловъ иска да дойде.

Шайновъ. Интересно какъвъ е пъкъ този другъ Дауловъ.

Иванчо. Този е младъ.

Шайновъ. Нека влезе.
(Иванчо излиза)

Камбуровъ. Нашето бюро станало цѣло министерство. Толкова посетители.

Шайновъ. Чакай де, какво си видялъ още. Вчера да бѣше тукъ, щѣше да се хванешъ за главата.

Камбуровъ. Това показва, че нашето предприятие е вече седма сила.

Шайновъ. И каква още. Азъ ще направя и министритѣ да почнатъ да ни посещаватъ.

Камбуровъ. Че май както сме подхванали работата.

Шайновъ. Но което си е право: безъ познанието на чуждитѣ езици, които ти говоришъ перфектно — нищо не бихъ сторилъ. Инъкъ отъ где щѣхъ да зная какво става въ Парижъ, Берлинъ, Виена, Римъ, Мадридъ и пр.?

Камбуровъ. Преувеличавашъ, драги. Моитѣ езици щѣха да бждатъ нищо безъ твоето умение.

(Влиза Иванчо)

Шайновъ. Защо не влиза Моисъ Дауловъ?